

Schrijven in Zonneschijn

Buiten schijnt de zon
Ik zit hier
Schrijvend.

"Je verspilt je tijd"
"Geniet van het mooie weer!"
Maar ik zit hier
Schrijven is zoveel meer.

Slechts onderbroken door een slokje drinken,
Gespannen op onverwacht geluid-
Wetend dat men mij hier wegrukt
Als ze me in deze laptop zien verdrinken.

Toch blijf ik zitten
Want het weer mag mooi zijn
Dat in mijn eigen wereld
Is mooier.

Absorptie

ik denk dat ik je absorbeer
personage, dat is nu eenmaal hoe het gaat

mijn woorden gaan weg net zoals de jouwe
en ik uit mezelf in voedsel

bij gebrek aan beter. Elke dag
ontdek ik nieuwe manieren om in jou te veranderen.

stilletjes, mensen mogen het niet weten,
ze zouden het niet begrijpen, proberen me te stoppen,

maar ik kan niet stoppen. Dat heb ik al gevonden
het proces is onomkeerbaar. Hallo. Hallo.

ik ben het, je bestaande mens, je voertuig
om werkelijkheid in te worden, te bestaan

in plaats van als een geest in bewegend beeld.
ik ben je vessel.

ik heb altijd al groene ogen gewild
of misschien zwart haar.

Dus tikken de wijzers

en het wordt stil in mijn hoofd
stil en bang, zonder woorden, alleen maar
tikkende wijzers
die zeggen: je hebt nog vijf minuten om te beginnen
je hebt nog vijfendertig minuten om te schrijven
de wijzers proberen me altijd wijs te maken dat
vandaag mijn laatste kans is
ik weet dat ze liegen, en toch geloof ik ze, want
morgen is een zwart gat
waar ik nog niet in wil springen, ik wil bestaan
in het nu tot de tijd zijn betekenis verliest.

tikkende wijzers: je hebt nog enkele jaren
misschien minder, technisch gezien heb je er
nog tientallen,
maar die gaan voorbij voor je er erg in hebt,
of zo heb ik me laten vertellen
ze moeten wel gelijk hebben:
ik kan me niet herinneren
wat ik de afgelopen tijd heb gedaan.
hoe ben ik van een schrijfster
in een bijna-schrijfster veranderd?
ik heb geen garantie
dat ik niet ook plotseling, zonder waarschuwing,
een helemaal-niet-schrijfster zal zijn
en dus tikken de wijzers. de hele nacht door.